

विरौति गान्धारं क्रौञ्चो नर्दति मध्यमम् । पुष्पसाधारणे
 काले कौकिलो रौति पञ्चमम् । अश्वस धैवतं रौति
 निषादं रौति कुङ्करः इति । “अश्वस्तु धैवतं सोऽपि
 सक्तः पञ्चमसंज्ञकम् । निषादन्तु गजो गर्जन्त्युन्नादोऽसौ
 सपञ्चमम्” इति । भरतोऽप्याह “षड्जञ्च पञ्चमश्चेति
 मयूरो नर्दति द्विधा । अश्वत्था धैवतादींश्च प्राङ्मन्ताश्च
 पञ्चमम्” इति । निषादादिशब्दनिश्चित्तश्च “निष्पीदन्ति
 खरा अस्त्रिन्निषादस्तेन हेतुना । अश्वससन्निविषयं
 स हि व्याप्यावतिष्ठते” । “वायुः ससुद्धतो नामेः
 कण्ठशीर्षसुद्धतः । नदत्यृषभवद् यस्मात्तेनैष ऋषभः
 स्मृतः” “वायुः ससुद्धतो नामेः कण्ठशीर्षसमाहृतः ।
 नानागन्धवहः पुण्यो गान्धारस्तेन हेतुना । “नासां
 कण्ठसुरस्तालुजङ्गां दन्तांश्च संश्रितः । षड्भ्यः सं-
 ज्ञायते यस्मात्तस्मात् षड्ज इति स्मृतः” ।
 “तद्देवोत्थितो वायुकरः कण्ठसमाहृतः । नाभिप्राप्तो
 मृचानादो मध्यमस्तेन च स्मृतः” । “अभिसम्भवते
 यस्मात् खरांस्तेनैव धैवतः । स तु तावत् प्रधानत्वात्
 ललाटे व्यवतिष्ठते । “वायुः ससुद्धतो नामेकरोहृत्-
 कण्ठमूर्धसु । विचरन् पञ्चमस्थानप्राप्त्या पञ्चम च-
 त्यते” । “स खरो यः स्तुतिस्थाने खरन् हृदयरङ्गतः ।
 षड्ज ऋषभगान्धारा मध्यमः पञ्चमस्तथा । धैवतश्च
 निषादश्च खराः सप्त प्रकीर्त्तितः” भरतः ।

बालादिखराश्च चक्रशब्दे २८११ पु० दृश्यते ।

खरघ्न पु० खरं हन्ति हन-क । गलरोगभेदे “अष्टादशगलरो-
 गोपक्रमे यस्तस्यमानः श्वसिति प्रसक्तं भिन्नखरः शुष्क-
 विषक्तकण्ठः । कफोपदुष्टे ध्वनिबालयनेषु ज्ञेयः स रोगः
 श्वसनात् खरघ्नः” । ताम्यमानः तमः पश्यान् शुष्को विष-
 क्तोऽस्वाधीनकण्ठो यस्य सः अस्वाधीनता भक्तं गिबित्तम-
 शक्यत्वात् अनिलायनेषु वातवर्त्मसु श्वसनादातात् भावप्र०

खरचक्र न० खरोदयोक्ते चक्रभेदे चक्रशब्दे २८१० पु० दृश्यम् ।

खरपत्तन न० खराणां निषादादीनां गानध्वनिविशेषाणां
 पत्तनमाश्रयः । सामवेदे त्रिका० ।

खरभङ्ग पु० खरस्य कण्ठध्वनिभेदस्य भङ्गो यस्मात् । रोग-
 भेदे खरभेदोऽप्यत्र तन्नक्षत्रादि सुष्ठु चत्तं यथा
 “अथातः खरभेदप्रतिषेधमध्यायं व्याख्यास्यामः । अत्यु-
 च्छ्वाभाषणविषाध्यनाभिघातश्रीतादिभिः प्रकुपिताः पव-
 नादयस्तु । ते शब्दवाहिकमनीषु गताः प्रतिष्ठां हन्युः
 खरं भवति चापि हि षड्विधः सः । वातेन कृष्यनय-

नाननमूलवच्चं भिन्नं शनैर्वदति गर्दभवत्खरञ्च । पित्तेन
 पीतवदनाक्षिपुरीषमूलो ब्रूयाद्भवेन च विदाहसमन्वि-
 तेन । कफ्फात्कफेन सततं कफरुद्धकण्ठो मन्दं शनैर्वदति
 वापि दिवा विशेषात् । सर्वात्मके भवति सर्वविकारसम्पद-
 व्यक्तता च वचसस्तनसाध्यमाहः । धूयेत वाक्क्षयकृते
 जयमानुयाञ्च वागेष वापि हतवाक् परिवर्जनीयः ।
 अन्नगन्तखरमन्त्रज्यपद चिरेण भेदोऽन्वयाद्ददति टिग्धग-
 लोष्ठतालुः । क्षीणस्य दृश्यस्य कशस्य चापि चिरोत्थितो यस्य
 सहोपजातः । सेदखराः सर्वसुद्धतश्च खरागमयो यो न
 स सिद्धिमेति । स्निग्धान् खरातरनरानपकृष्टदोषान्
 संयोजयेद्दमनरोचनवास्तभिश्च । नस्यावपीडुसुखधावन-
 धूमलेहैः सम्पादयेच्च विविधैः कवलयहैश्च” ।

खरमण्डलिका खराणां मण्डलमख्यस्य ठन् । वीणावाम्
 इत० । २ खरसमूहे ।

खरलासिका स्त्री खरैः निषादादिभिः लसति न्यतीव
 लस-खल् । १ वीणायां २ वंश्याञ्च शब्दर० ।

खरस पु० स्वेन स्वभावेन रसः आस्ताद्यः । १ शिलापिष्टकल्कभेदे
 शब्दर० २ कायभेदे च । “सद्यः कुष्मादाद्द्रव्यादस्त्र-
 यन्त्रादिपीडनात् । यो रसस्त्वभिनिर्याति खरसः सः
 प्रकीर्त्तितः” वैद्यक० । खरस रसः रागः । ३ स्वाभि-
 प्राये श्वसनात्पथ्ये ४ वाक्यादौ रचनाभङ्गीभेदे च ।

खरसन्धि पु० खरनिमित्तकः सन्धिः । व्याकरणोक्ते खर-
 निमित्तके दीर्घादौ कार्ये । [गुह्ये २५६४ पु० दृश्यम् ।

खरसामन् पु० गवामयनवस्त्रीयषडभाषीयदिनभेदे गवामयन-
 खरा स्त्री ब्रह्मणः प्रथमपत्न्यां पद्मपु० ।

खरापगा स्त्री खः खर्गस्यापगा । गङ्गावाम् हैमच० खर्गा-
 पगादयोऽप्यत्र ।

खरालु पु० खराय अलति यथाप्रोति अल-उच् । वचायां
 शब्दच० तत्संवेने हि खरस्योत्तेजनात्तस्यास्तथात्वम् ।

खराज् पु० स्वेनैव राजते राज-क्तिप् । ईश्वरे “अर्थेष्वभिज्ञः
 खराङ्गिति” भागवतम् १।१।१।

खरित पु० खरो जातोऽस्य इतच् । १ जानखरे २ उदारत्ता-
 रुदात्तसमाहाररूपे खरभेदे पा०
 “उच्चेरुदात्तः” “नीचैरुदात्तः” “बन्नाहारः खरितः”
 पा० “उदात्तानुदात्तत्वे वर्णधर्तुः समासुपेते यस्मिन्
 सोऽच् खरितसंज्ञः स्यात्” सि० कौ० “तस्यादित उदात्त-
 र्द्धृत्त्वम्” पा० “ह्रस्वपञ्चमतन्त्रम् खरितस्यादितो-
 ऽङ्ग उदात्तस्योध्यस्य उत्तराङ्गन्तु परिशेषादुदात्तम् । तस्य